

[Økonomi- og budgetministeren.]

havde givet med hensyn til drøftelsen med kommunerne om den sociale bistandslovgivning, ikke havde været helt fyldestgørende, at vi er færdig med drøftelserne med kommunernes repræsentanter, men jeg er ikke helt klar over, om de, som det hedder, kompetente forsamlinger har godkendt forhandlingsresultatet. Jeg er ikke klar over, om de har godkendt det endnu, og derfor mener jeg mig ikke bemyndiget til at give oplysninger om forhandlingsresultatet konkret. Men som fru Grethe Philip ved, er det, så vidt jeg husker, 6 love, der er blevet samlet i én bistandslov. Der bliver ensartede satser. De bygger dels på refusion, dels på objektive kriterier og dels på det, kommunerne selv skal betale. Så meget mener jeg jeg har lov til at sige.

(Kort bemærkning).

Christophersen: Jeg skal ikke prøve at gå ind i en længere vurdering af det økonomiske råds formandskabs redegørelse, men jeg kunne altså forstå på hr. Lysholt Hansen, at han i og for sig var enig med formandskabet i realiteten om, at der var disse økonomiske problemer knyttet til det finanslovsforslag, vi står med i øjeblikket. Det er jo ganske det samme, man har sagt fra Nationalbankens side, både fra nationalbankdirektørens side og i kvartalsoversigten, at vi i 1973 må se i øjnene, at vi på grund af en for slap finanspolitik risikerer en overophedning, som nødvendig gør, at man på et senere tidspunkt må tage stilling til, hvordan man så skal løse de problemer, der opstår.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Når der ikke er taget stilling i de kompetente myndigheder fra de pågældende organisationer, forstår jeg selvfølgelig fuldt ud, at vi ikke her kan få noget at vide om aftalens detaljerede indhold. Jeg vil bare bede om, når der foreligger endelig beslutning, at så folketinget bliver gjort bekendt med den hurtigst muligt.

Jeg vil tilføje, at det er rigtigt, at bistandsloven sammenfatter 6 nuværende love, der smeltes sammen i en enkelt lov, og det er naturligvis meget vigtigt, at refusionsordningerne bliver ensartede inden for dette område, men det løser ikke i sig selv

problemet med, at der stadig væk vil være meget vigtige sociale love uden for bistandsloven, først og fremmest pensionslovene, hvoraf nogle vedrører ydelser, der i hvert fald i et vist omfang tildeles efter skøn. Jeg håber, at budgetministeren vil være opmærksom på denne problematik og gennemdrøfte den med socialministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Jeg synes, vi har oplevet en debat omkring finanslovsforslaget, der på mange måder ligner den debat, som der ofte har været ført her i salen. Der har altid været mange, der har givet udtryk for, at de budgetter, der blev lagt frem, det finanslovsforslag, der blev lagt frem, havde en sådan størrelse, at nu havde man i hvert fald nået bristepunktet — eller hvilke udtryk man nu brugte til forskellige tider. Jeg mener ikke, der i dag principielt er kommet noget som helst nyt frem.

Det er min opfattelse — og det kan vel ikke overraske, at jeg mener det — at regeringen med fremsættelsen af dette finanslovsforslag har lagt op til en ganske stram økonomisk politik. At vi kan fastholde den relativt stramme økonomiske politik, mener jeg også har meget stor værdi. Jeg mener derimod ikke, det er rimeligt — eller rettere: jeg mener, det er urimeligt og meningsløst — at fremstille landets økonomiske situation, som om vores økonomi var en bundløs sump, eller som hr. Poul Hartling har skrevet det i Berlingske Tidende, at vi befandt os i et underskuddets hængedynd. Sagen er vel den, at vi for det første har en meget god beskæftigelse, at vi for det andet har en ualmindelig gunstig betalingsbalanceudvikling, at denne udvikling for det tredje klart er bedre, end den har været i mange år, også sammenlignet bl. a. med situationen under den regering, som hr. Poul Hartling var medlem af. For det fjerde kan vi konstatere, hvad også en lang række aviser har erkendt, at kronens stilling i dag er ganske stærk.

Jeg siger ikke dette for at give indtryk af eller prøve på at give indtryk af, at landet ikke har økonomiske problemer, men jeg tror, det er rigtigt, som det blev sagt af hr. Lysholt Hansen, at vi har problemer af samme art, som velstandsfamilien har økonomiske problemer. Det er også problemer, som vi naturligvis ikke må tage på letsindigt, men som vi naturligvis må tage alvor-